

Kniha Daniel – číslo deväťdesiatštyri

Odhaľovanie prorockého rámca: Pochopenie trojnásobných mocností vedúcich k Armagedonu

Jeff Pippenger

2024-02-27

Prorockým rámcom, ktorý použil William Miller, bola štruktúra dvoch pustošiacich mocností: pohanského Ríma, po ktorom nasledoval pápežský Rím. Prorockým rámcom, ktorý používa Future for America, je štruktúra troch pustošiacich mocností: pohanského Ríma, po ktorom nasleduje pápežský Rím a potom odpadlícky protestantizmus. Tieto tri prejavy Ríma sú tými tromi pustošiacimi mocnosťami draka, šelmy a falošného proroka. Tento rámec bol do veľkej miery rozpoznaný podľa odporu vzneseného proti svetlu posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly knihy Daniel, ktoré boli odpečatené v čase konca v roku 1989.

Prvé dva prejavy Ríma určujú prorockú skladbu novodobého Ríma, tretieho a posledného prejavu Ríma. Novodobý Rím určuje štruktúru záverečnej trojnásobnej prenasledujúcej moci posledných dní. S tým úzko súvisia, no predsa sú zreteľne odlišné, tri prejavy Babylona. Prvým bol Nimródov Bábel. Druhým bol Babylon Nebukadnesara a Bélšaccara. Títo dvaja prorockí svedkovia spolu určujú prorocké charakteristiky novodobého Babylona. Hoci na istej úrovni sú novodobý Rím a novodobý Babylon tou istou entitou, tri prejavy Babylona určujú konečný pád Babylona a aroganciu človeka hriechu.

Pád Babylona je rozsiahlym a konkrétnym predmetom biblického proroctva, rovnako ako aj arogancia rímskeho pápeža. V sedemnástej kapitole knihy Zjavenia prichádza jeden z anjelov, ktorí vylievajú sedem posledných rán, aby osobitne označil súd nad Babylonom, čo je iné vyjadrenie jej pádu.

A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem čiaš, a hovoril so mnou, povediac mi: Pod' sem, ukážem ti súd nad veľkou neviestkou, ktorá sedí na mnohých vodách, s ktorou smilnili králi zeme a obyvatelia zeme sa opili vínom jej smilstva. A v duchu ma preniesol na pustatinu; a videl som ženu sedieť na šarlátovej šelme, plnej rúhavých mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov. Zjavenie 17:1–3.

Úlohou anjela je ukázať Jánovi súd nad ženou, ktorá má na čele napísané „TAJOMSTVO BABYLON“.

A žena bola odiata purpúrom a šarlátom a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami; v ruke mala zlatý pohár plný ohavností a nečistoty svojho smilstva. A na jej čele bolo napísané meno: TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATKA NEVIESTOK A OHAVNOSTÍ ZEME. A videl som ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových mučeníkov; a keď som ju videl, zadivil som sa veľkým úžasom. Zjavenie 17:4–6.

Geopolitický aparát, ktorý pápežstvo používa v posledných dňoch na prenasledovanie tých, ktorých považuje za heretikov, je znázornený ako „šarlátovo sfarbená šelma, plná rúhavých mien,

majúca sedem hláv a desať rohov“. Skutočnosť, že sedí na šelme, ukazuje, že šelmu ovláda, tak ako jazdec ovláda koňa.

A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré kraľuje nad kráľmi zeme. Zjavenie 17:8.

„Šarlátovo sfarbená šelma so siedmimi hlavami a desiatimi rohmi“ je novodobý Rím a predstavuje geopolitickú štruktúru, ktorú žena používa pri prenasledovaní Božích verných v posledných dňoch. Žena je novodobý Babylon, veľké mesto, ktoré smilní a kraľuje nad kráľmi zeme. Prvé dva prejavy Babylonu, predstavené Bábelom v jedenástej kapitole Genezis a Babylonom vo štvrtej a piatej kapitole Daniela, opisujú pýchu a pád novodobého Babylonu v posledných dňoch. Žena, nad ktorou je v sedemnásť kapitole Zjavenia vynesený súd, je novodobý Babylon a šelma, nad ktorou vládne, je novodobý Rím. Smilnila s kráľmi a spolu sú jedným telom.

Preto opustí muž svojho otca i svoju matku a príľne k svojej manželke; a budú jedno telo. 1. Mojžišova 2,24.

Hoci sú jedno, určité prorocké prvky moderného Ríma a moderného Babylonu sú v Božom slove oddelené. Príbeh moderného Babylonu, ako je ustanovený dvoma svedkami Bábelu a Babylonu, je o jej pýche a o jej konečnom páde. V posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela je severný kráľ použitý ako predstaviteľ pápežstva. Rímsky pápež je satanovým pozemským zástupcom.

„Aby si cirkev zabezpečila svetské zisky a pocty, bola vedená k tomu, aby hľadala priazeň a podporu veľkých mužov zeme; a keď takto zavrhlá Krista, bola privedená k tomu, aby prejavila oddanosť predstaviteľovi satana — rímskemu biskupovi.“ Veľký spor, 50.

Satan chcel byť Bohom a jeho túžbou bolo zaujať Božie politické a náboženské tróny.

Ako si padol z neba, ó Lucifer, syn zorničky! Ako si zrazený k zemi, ty, ktorý si oslaboval národy! Lebo si si vo svojom srdci povedal: Vystúpim do nebies, nad hviezdy Božie vyvýším svoj trón; posadím sa aj na vrchu zhromaždenia, na najzazších stranách severu; vystúpim nad výšiny oblakov; budem podobný Najvyššiemu. Izaiáš 14:12–14.

Satan túžil vyvýšiť svoj trón (ktorý je symbolom kráľovskej vlády) „nad hviezdy Božie“. Hviezdy Božie sú anjeli a predstavujú sústavu Božej vlády. Satan túžil „aj“ sedieť „na vrchu zhromaždenia, na stranách severu“. Zhromaždením je Cirkev a nachádza sa v Jeruzaleme, ktorý je na stranách severu. Sedieť na tróne „na stranách severu“ znamená byť kráľom severu. Kristus je pravým Kráľom Severu, ktorý je zároveň Kráľom nad Božou vládou. Satan túžil „byť podobný Najvyššiemu“.

Pieseň a žalm synov Kórachových. Veľký je Hospodin a veľmi chvályhodný v meste nášho Boha, na vrchu svojej svätosti. Krásny svojou polohou, radosť celej zeme, je vrch Sion, na severných stranách, mesto veľkého Kráľa. Boh je známy v jeho palácoch ako útočisko. Žalm 48:1–3.

Pozemským predstaviteľom satana je rímsky biskup (pápež). V posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela je zobrazený konečný vzostup a pád rímskeho pápeža a pápež je tam

predstavený ako kráľ severu. Je hlavou katolíckej cirkvi a slovo „katolícky“ znamená všeobecný. Aby mohol satan napodobniť dva Kristove tróny (politický a náboženský), vytvoril Katolícku cirkev s cieľom mať celosvetový náboženský systém, keď v posledných dňoch začne svoje vydávanie sa za Krista.

„Tento kompromis medzi pohanstvom a kresťanstvom viedol k vzniku ‚človeka hriechu‘, predpovedaného v prorocktvе ako toho, ktorý sa protiví Bohu a povyšuje sa nad Neho. Tento gigantický systém falošného náboženstva je majstrovským dielom Satanovej moci — pomníkom jeho úsilia posadiť sa na trón a vládnuť zemi podľa svojej vôle.“ Veľký spor, 50.

Satan vybudoval celosvetový náboženský systém a tiež celosvetovú politickú štruktúru s cieľom napodobniť dva tróny autority, na ktorých sedí pravý Kráľ severu. Desať kráľov zo Zjavenia sedemnástej kapitoly, s ktorými neviestka v posledných dňoch smilní a nad ktorými vládne, predstavuje šelmu so siedmimi hlavami a desiatimi rohmi, nad ktorou panuje žena, ktorá má na čele napísané BABYLON. V sedemnástej kapitole desať kráľov „budú nenávidieť tú smilnicu, spustošia ju a obnažia, zjedia jej telo a spália ju ohňom.“ Tak je znázornený jej súd. Tri prejavy Babylona označujú konečný pád Babylona. Tri prejavy Ríma označujú politickú štruktúru, nad ktorou vládne.

Posolstvá troch anjelov zo štrnástej kapitoly Zjavenia hovoria o konečnom páde novodobého Babylona, tak ako aj jedenásta kapitola Daniela, verše štyridsaťštyri a štyridsaťpäť. Jeho konečný pád sa spomína v sedemnástej kapitole Zjavenia, no ešte konkrétnejšie je opísaný v osemnástej kapitole. Zobrazenie konečného pádu novodobého Babylona v Danielovi 11 spolu so znázornením troch anjelov zo štrnástej kapitoly a s opisom konečného pádu v sedemnástej a osemnástej kapitole má byť spojené, riadok za riadkom. V Danielovi 11 je konečný pád novodobého Babylona označený tým, že sa mu nedostane nijakej pomoci.

A postaví stany svojho paláca medzi morami na nádhernom svätom vrchu; ale príde ku svojmu koncu, a nikto mu nepomôže. Daniel 11,45.

V nasledujúcom verši Michael povstáva a skúšobný čas ľudstva sa končí. Verš sa začína slovami: „A v tom čase.“ Keď padne novodobý Babylon, skúšobný čas ľudstva sa končí a ona umiera opustená. Tretí anjel označuje uzavretie skúšobného času, pretože ukazuje, že svet bol rozdelený na dve triedy ľudí: tých, ktorí majú znamenie šelmy, a tých, ktorí majú pečať Božiu. V tom čase sa Boží hnev vylieva na novodobý Babylon a na tých, ktorí prijali znamenie jej autority.

A tretí anjel ich nasledoval a volal mocným hlasom: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijíma jej znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, ktoré je nalievané nezmiešané do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. A dym ich múk vystupuje na veky vekov; a nemajú odpočinku vo dne ani v noci tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, ani nikto, kto prijíma znamenie jej mena. Tu je trezlivosť svätých; tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu. Zjavenie 14:9–12.

V osemnástej kapitole Zjavenia je súd nad veľkou smilnicou predstavený ako postupný súd, ktorý sa začína pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, keď druhý hlas povoláva iné Božie stádo

von z Babylona. Vo verši dvadsaťjeden je označený koniec času milosti, čím sa určuje, že obdobie od čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona v Spojených štátoch až po chvíľu, keď povstane Michael, je obdobím, počas ktorého sa vykonáva súd nad novodobým Babylonom, a to v čase veľkého prenasledovania.

A mocný anjel zdvihol kameň podobný veľkému mlynskému kameňu a vrhol ho do mora so slovami: Takto bude s prudkosťou zvrhnuté to veľké mesto Babylon a už sa nikdy viac nenájde. A hlas citaristov, hudobníkov, flautistov a trubačov už viac nebude v tebe počuť; a nijaký remeselník, nech je akéhokoľvek remesla, sa už viac v tebe nenájde; a zvuk mlynského kameňa už viac nebude v tebe počuť; a svetlo sviece už viac nebude v tebe svietiť; a hlas ženicha a nevesty už viac nebude v tebe počuť; lebo tvoji kupci boli veľmožmi zeme; lebo tvojím čarodejníctvom boli zvedené všetky národy. A v nej sa našla krv prorokov a svätých i všetkých, ktorí boli pobití na zemi. Zjavenie 18:21–24.

Zvrhnutie kameňa, umlčanie hudobníkov a robotníkov, zhasnutie sviece, umlčanie hlasov nevesty a ženicha — to všetko sú výrazy prevzaté zo Starého zákona, ktoré predstavujú ukončenie doby milosti.

Keď sa jedenásta kapitola Daniela prorocky položí na trinástu a štrnástu kapitolu Zjavenia a potom sa tieto dve state položia na sedemnástu a osemnástu kapitolu Zjavenia, nachádzame tri línie proroctva, ktoré okrem iných právd predstavujú konečný pád moderného Babylona. Každá z týchto troch línií predstavuje jednu z trojjediných mocností, ktoré vedú svet k Armagedonu. Jedenásta kapitola Daniela označuje šelmu (pápežstvo). Trinásta a štrnástá kapitola Zjavenia predstavujú tie isté dejiny, ale z pohľadu falošného proroka (Spojených štátov). Sedemnásta a osemnástá kapitola Zjavenia označujú tú istú prorockú líniu, avšak dejiny, ktoré sú tam znázornené, sú zamerané na draka (Organizáciu Spojených národov).

Každá z týchto troch línií sa začína v čase konca roku 1798. Štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela sa začína slovami: „A v čase konca.“ „Čas konca“ na začiatku tohto verša je rok 1798, a keď sa tento verš naplnil v roku 1989, bol to tiež „čas konca“, lebo Ježiš znázorňuje koniec začiatkom, keď chce pripojiť svoj podpis k dôležitej skutočnosti. Sestra Whiteová nás informuje, že aj trinásta kapitola Zjavenia sa začína v roku 1798.

„A keď pápežstvo, olúpené o svoju silu, bolo prinútené upustiť od prenasledovania, Ján uvidel novú mocnosť, ktorá povstávala, aby opakovala hlas draka a pokračovala v tom istom krutom a rúhavom diele. Táto mocnosť, posledná, ktorá má viesť vojnu proti cirkvi a zákonu Božiemu, bola symbolizovaná šelmou s rohmi podobnými baránčím.“ Signs of the Times, 1. novembra 1899.

Línia proroctva, ktorá sa začína vo štyridsiatom verši jedenástej kapitoly Daniela v roku 1798, pokračuje až do uzavretia času milosti pre ľudstvo, keď Michael povstane. Línia proroctva, ktorá sa začína v roku 1798, „keď pápežstvo, olúpené o svoju silu, bolo prinútené upustiť od prenasledovania“, sa končí tým, že Boží hnev je vyliaty na tých, ktorí prijali „znamenie“ pápežskej autority. V sedemnástej kapitole Zjavenia, keď anjel prichádza k Jánovi, aby mu ukázal súd nad pápežskou neviestkou, je Ján prenesený až na samý koniec „púšte“, ktorá predstavuje dejiny rokov

538 až 1798. Duchovne postavený do roku 1798 Ján zaznamenáva súd nad moderným Babylonom, ktorý sa začína druhým hlasom osemnástej kapitoly Zjavenia, ohlasujúcim, že pápežstvo naplnilo kalich svojho času milosti, a jeho súd potom pokračuje až do uzavretia času milosti, keď je mlynský kameň vrhnutý do mora.

Riadok za riadkom tieto tri línie označujú konečný pád moderného Babylona, ktorý smilnil s kráľmi moderného Ríma. Daniel 11 je svedkom o pápežstve, predstavenom ako kráľ severu. Zjavenie 13 a 14 je svedkom o falošnom prorokovi a kapitoly 17 a 18 svedčia o úlohe draka (desiatich kráľov). Prorocký rámec, ktorý používa Future for America, je založený na troch mocnostiach, ktoré vedú svet k Armagedonu.

Dvaja svedkovia Bábelu a Babylona označujú prorocké charakteristiky novodobého Babylona. Títo dvaja svedkovia hovoria o arogancii pápežského vodcu, ktorý sa vyhlasuje za kresťana, posádza sa do Božieho chrámu a vyhlasuje sa za Boha. Títo dvaja svedkovia tiež označujú jeho konečný pád. Pápežovo sebavyvyšovanie a konečný pád, ako sú znázornené v troch prejavoch Babylona, sú tým, čo ustanovuje videnie prorockých dejín.

A v tých časoch sa mnohí postavili proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa povýšia, aby uskutočnili videnie; ale padnú. Daniel 11:14.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom uvažovaní o troch prejavoch Babylonu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste neprijali z jej rán. Lebo jej hriechy sa navršili až do neba a Boh sa rozpamätal na jej nepravosti. Odplaťte jej tak, ako ona odplatila vám, a dvojnásobne jej odplaťte podľa jej skutkov; v kalichu, ktorý naplnila, naplňte jej dvojnásobne. Koľko sa oslavovala a rozkošne žila, toľko jej dajte múk a žiaľu; lebo vo svojom srdci hovorí: Sedím ako kráľovná, nie som vdova a neuvidím žiaľ. Preto v jednom dni prídu na ňu jej rany: smrť, nárek a hlad, a bude celkom spálená ohňom; lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju súdi. Zjavenie 18:4–8.